

lu q̄ celo descendit accep̄. Et ido puocationē duoz p̄loz eccliam
diē saluā firam. q̄ tēpe legis impleto ⁊ dñice resurrectionis
etate. temp̄ sue absolutionis accep̄. Quā clemens q̄ dñs.
quā pius in utroq̄. eū aut miseret̄. aut uindicat. In sy-
nagoge tyro arbores excidi iubet. in tyro ecclē femina
saluat. Quā dulcis parabola. facilis aū solutio. Sineulum
uinculo eparat. ut in simulatio iudeoz. actu ipsoz re-
darguat. Hā cū ipsi animalib̄ sabbato soluant uincula.
rephendunt dñm q̄ homines a peccatoz uinculis libera-
uit. Cui simile ē regnū dī. ⁊ cui simile ē illud esti-
mabo. Simile ē gno sinapis. qd̄ acceptū hō misit in or-
tū suū. ⁊ creuit ⁊ facta ē arbor. ⁊ uolucres celi reque-
rent in ramis ei. Docet nos p̄sens lectio. naturā eparationū spe-
ctanda ē n̄ specie. Itaq̄ uideam̄ cur sublime regnū celoꝝ.
gno sinapis eparet. Hā memini ⁊ alio loco gnū sinapis le-
ctū ū fidi efer̄. dicente dño. si habueritis fidē sic gnū sina-
pis. dicetis huic monti tollere. ⁊ iactare in mare. Hec exi-
gua hec s̄. magna ē fides. q̄ monti possit ut se trāserat imp-
are. Heq̄ enī medioerē fide dñs exigit ab aplis. q̄b̄ adūsus al-
titudine extolentē se neq̄tie sp̄talis. scit ēē certandu. Cui sci-
re magnā fidē req̄ri. Lege in ap̄lo. ⁊ si habeā omnē fidē. ita
ut montes trāserā. Ergo si regnū celoꝝ sic granū ē sinapis. ⁊ fi-
des sic gnū sinapis. fides utiq̄. regnū celoꝝ. ⁊ regnū celoꝝ ē fi-
des. Itaq̄. q̄ fide sit. habet ⁊ regnū celoꝝ. Et regnū int̄ nos.
⁊ fides int̄ nos ē. Legim̄ enī. Regnū dī int̄ uos ē. Et alibi. Ha-
bete fidē in uob̄ ipsis. Deniq̄. petrus q̄ omnē habuit fidē. re-
gnū celoꝝ clauis. ut ⁊ alius reseraret accep̄. Hē ex nata si-
napis q̄ uirt̄ eparationis sit. estimem̄. Granū certe ei. res ē
uilis ⁊ simplex. Si teri cepit. uim suā fundit. Etā fides p̄mo
simplex uidet̄. s̄. si terat̄ adūsus grām sue uirtutis effun-

H
a